KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.11.2017
COM(2017) 772 final

2017/0309 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Niniejszy wniosek ma na celu wprowadzenie pewnych ukierunkowanych zmian w decyzji Rady nr 1313/2013/UE („decyzja”) w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności („unijny mechanizm”), w ramach którego Unia wspiera, koordynuje i uzupełnia działania państw członkowskich w obszarze ochrony ludności w celu zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, zapewnienia gotowości do nich i reagowania na nie w Unii i poza nią. U podstaw wniosku leżą zasady solidarności i wspólnej odpowiedzialności, a jego ogólnym celem jest zagwarantowanie lepszego wsparcia ze strony Unii w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych dla swoich obywateli w Europie i poza nią. Wniosek ten jest wyrazem przekonania, że wysiłki podejmowane w celu zapobiegania klęskom i katastrofom mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia wsparcia w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych.

Według niedawno przeprowadzonej oceny śródokresowej unijnego mechanizmu[1], o którym mowa w art. 34 decyzji nr 1313/2013/UE, oraz innych ocen wyników jego działalności, takich jak przegląd tego mechanizmu przez Europejski Trybunał Obrachunkowy[2], unijny mechanizm okazał się być skutecznym narzędziem do mobilizacji i koordynowania pomocy ze strony państw uczestniczących w ramach reagowania na kryzysy wewnątrz Unii i poza nią, stanowiąc wyraźny dowód europejskiej solidarności. Jednak pewne wnioski zawarte w tych dokumentach, a także inne dodatkowe okoliczności, pozwoliły na określenie pewnych obszarów, dla których zmiana ustawodawcza jest uzasadniona. Kluczowym czynnikiem stojącym za tą inicjatywą jest doświadczenie operacyjne, dzięki któremu zidentyfikowano ograniczenia obecnego systemu.

Od 2013 r. miały miejsce w Unii liczne klęski i katastrofy, które pociągały za sobą ofiary śmiertelne oraz szkody i straty dla obywateli, gospodarki, społeczności i środowiska. Prawdziwym testem warunków skrajnych dla unijnego mechanizmu było reagowanie na niedawne klęski i katastrofy, w tym skutki humanitarne kryzysu związanego z migracją i uchodźcami, brak dostępnych zasobów podczas okresów pożarów lasów w latach 2016 i 2017, z których zwłaszcza te z 2017 r. były wyjątkowo intensywne i długotrwałe i pochłonęły ponad 100 ofiar, a także poważne skutki huraganów na Karaibach oraz gwałtowne burze i powodzie na terenie Unii. Ograniczenia istniejącego systemu były szczególnie widoczne w przypadku poważnych sytuacji kryzysowych obejmujących kilka państw członkowskich jednocześnie. W takiej sytuacji wkład państw członkowskich w reagowanie na klęski i katastrofy oparty na zasadzie dobrowolności często okazywał się niewystarczający, a istniejące braki w zakresie pewnych krytycznych zdolnościach reagowania, opisane w sprawozdaniu o brakach w zdolnościach z początku 2017 r.,[3] były aż nadto widoczne. Najbardziej uderzającym tego przykładem był fakt, że wspólna zdolność

[1] ICF, „Ocena śródokresowa funkcjonowania Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności. 2014-2016”, Sprawozdanie końcowe, sierpień 2017 (dalej: „ocena śródokresowa”). Sprawozdanie końcowe z oceny śródokresowej można znaleźć na stronie: https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/eb41bfee-78c3-11e7-b2f2-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF

[2] Europejski Trybunał Obrachunkowy, Sprawozdanie specjalne (2016), Unijny Mechanizm Ochrony Ludności: koordynacja reagowania na klęski żywiołowe poza terytorium UE była zasadniczo skuteczna. Dostępne pod adresem: http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_33/SR_DISASTER_RESPONSE_EN.pdf

[3] Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat osiągniętych postępów oraz występujących niedoborów w europejskiej zdolności reagowania kryzysowego, 17.02.2017 r.

państw Unii nie była wystarczająca do zapewnienia pomocy dla wszystkich 17 państw, które o tę pomoc wystąpiły w związku z pożarami lasów. Pomoc otrzymało tylko 10 państw, a przekazane wsparcie często było spóźnione, co zmniejszało szybkość reagowania.

W tym kontekście uzasadnione jest dokonanie ukierunkowanego przeglądu obecnego ustawodawstwa dotyczącego unijnego mechanizmu w celu rozwiązania głównych wyzwań, jakie dziś stoją przed tym mechanizmem. Zmiany zaproponowane w niniejszym wniosku mają na celu osiągnięcie następujących szczegółowych celów:

a) zwiększenie skuteczności działań zapobiegawczych w ramach cyklu zarządzania ryzykiem związanym z zapobieganiem klęskom i katastrofom oraz wzmocnienie powiązań z innymi kluczowymi politykami Unii z zakresu zapobiegania klęskom i katastrofom i reagowania na nie;

b) wzmacnianie wspólnej zdolności Unii i państw członkowskich w zakresie reagowania na klęski i katastrofy oraz radzenia sobie z nawracającymi i nowo powstałymi brakami w zdolnościach, zwłaszcza poprzez stworzenie specjalnych rezerw zdolności reagowania na szczeblu unijnym, o których rozmieszczeniu będzie decydowała Komisja, zachowując dowództwo i kontrolę nad tymi rezerwami (zwanymi „rescEU”). rescEU będzie miało określone zdolności reagowania kryzysowego w przypadku wystąpienia pożarów, powodzi, trzęsień ziemi i stanów zagrożenia zdrowia publicznego. Po rozmowach z państwami członkowskimi ustalono, że należy także przewidzieć funkcjonowanie szpitala polowego, który może być szybko wysłany do miejsc w Unii i poza nią w ramach europejskiego korpusu medycznego w przypadkach wystąpienia epidemii wywołanych np. wirusem Ebola czy Zika. Europę dotknęła także fala ataków terrorystycznych. Udostępnienie tych zdolności na poziomie Unii Europejskiej zapewni także korzyści skali i pomoże obniżyć koszty w porównaniu do kosztów ponoszonych przez państwa członkowskie organizujące te zdolności samodzielnie.

c) zapewnienie sprawności unijnego mechanizmu oraz skuteczności jego procedur administracyjnych przy wsparciu działań w sytuacjach kryzysowych.

Biorąc pod uwagę zmiany zachodzące w występowaniu klęsk i katastrof, w tym zmiany związane z ekstremalnymi warunkami pogodowymi, oraz w trosce o bezpieczeństwo wewnętrzne, potrzeba wzmocnienia europejskiej ochrony ludności jest szeroko uznawana. Niniejszy wniosek jest oparty o przeprowadzone niedawno analizy oraz szczegółowe rozważenie zidentyfikowanych braków przeprowadzone wspólnie z organami odpowiedzialnymi za ochronę ludności.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek jest zgodny z jednym z dziesięciu priorytetów politycznych wyznaczonych przez Komisję na lata 2015–2019, którym jest osiągnięcie „Obszaru sprawiedliwości i przestrzegania praw podstawowych, którego podstawą jest wzajemne zaufanie”. Wzajemne zaufanie to zasada wpisana w zasadę solidarności, leżącą u podstaw decyzji nr 1313/2013/UE, a niniejszy wniosek zapewnia dalsze wzmocnienie tej zasady, jak również zasady wspólnej odpowiedzialności i rozliczalności.

Proponowane zmiany są w pełni spójne z szerszym celem budowania „Europy, która chroni”, jaki przyświecał wysiłkom Komisji przez ostatnie lata i będzie ją inspirował w przyszłości. Niniejszy wniosek wykorzystuje pozytywne efekty, jakie przyniosło funkcjonowanie w dotychczasowych ramach, jednocześnie mając na celu naprawienie ich niedociągnięć

poprzez ulepszenie przepisów po to, żeby zapewnić dalsze wsparcie, koordynację i uzupełnianie działań państw członkowskich w tym obszarze.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Działania przewidziane w zmienionym unijnym mechanizmie wpisują się w ogólny cel Unii, którym jest zagwarantowanie, że wszystkie istotne polityki i instrumenty unijne przyczyniają się do wzmocnienia zdolności Unii w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami, poczynając od zapobiegania aż po gotowość na wypadek klęsk i katastrof, reagowanie na nie i wychodzenie z nich. Są one także odzwierciedleniem celu opisanego w art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, czyli wspierania solidarności między państwami członkowskimi.

Szczególną uwagę przykłada się do zapewnienia ścisłej koordynacji i spójności z działaniami prowadzonymi w ramach innych polityk UE, takich jak adaptacja do zmiany klimatu, czy też instrumentami wykorzystywanymi do zapobiegania klęskom i katastrofom oraz ograniczania ryzyka ich wystąpienia, obejmującymi takie obszary, jak spójność, rozwój obszarów wiejskich, badania naukowe, zdrowie oraz polityka migracji i bezpieczeństwa. Wniosek ma także na celu zbudowanie większej synergii z polityką pomocy humanitarnej, zwłaszcza w zakresie reagowania na sytuacje kryzysowe poza Unią.

Żaden akt ustawodawczy w ramach innej polityki Unii nie jest obecnie w stanie zapewnić realizacji celów określonych w tym wniosku. W związku z tym nie powinno nastąpić nałożenie się działań w tym obszarze.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 196 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające indywidualnie. Unijny Mechanizm Ochrony Ludności został ustanowiony, ponieważ wielkie klęski i katastrofy mogą przerastać zdolności reagowania państw członkowskich działających w pojedynkę. Istotą mechanizmu jest zapewnienie państwom członkowskim dobrze skoordynowanej i szybkiej wzajemnej pomocy.

Poza wprowadzeniem zmian mających na celu zapewnienie spójności i uproszczenia niniejszy wniosek także przewiduje dodatkowe możliwości zwiększania wspólnej zdolności w zakresie gotowości i reagowania na klęski i katastrofy. Ma to szczególne znaczenie w przypadku wystąpienia klęski lub katastrofy albo większej ich liczby o daleko sięgających skutkach, które przekraczają zdolności jednoczesnego reagowania krytycznej liczby państw członkowskich, co może sparaliżować udzielanie wzajemnej pomocy. To samo dotyczy sytuacji, gdy zdolności będą potrzebne w przypadku znacznej klęski lub katastrofy, której wystąpienie jest mało prawdopodobne, ale skutki są bardzo poważne. Jest oczywiste, że w takich przypadkach państwa członkowskie nie są w stanie samodzielnie zapewnić właściwego reagowania i dlatego właśnie pomoc UE jest konieczna do wsparcia i uzupełnienia działania państw członkowskich zgodnie z art. 196 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Uwzględniając korzyści polegające na zmniejszeniu liczby ofiar śmiertelnych oraz ograniczeniu strat środowiskowych, gospodarczych i materialnych, wniosek zapewnia wyraźną wartość dodaną z tytułu zaangażowania UE.

- **Proporcjonalność**

Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Działania przewidziane we wniosku usuwają braki, które zostały opisane w sprawozdaniu śródokresowym oraz w innych niedawno powstałych dokumentach oceniających funkcjonowanie unijnego mechanizmu (wspomniane wcześniej sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w sprawie unijnego mechanizmu[4], sprawozdanie Komisji na temat osiągniętych postępów oraz występujących niedoborów w EERC[5] oraz przegląd ryzyka UE[6]). Zaproponowane rozwiązania są zgodne z mandatem przekazanym przez Radę i Parlament Europejski.

Obciążenia administracyjne dla Unii i państw członkowskich są ograniczone i nie wykraczają poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celów wniosku. Poza tym zracjonalizowanie pewnych poziomów współfinansowania UE oraz zniesienie współfinansowania w pewnych obszarach pozwolą na dalsze zmniejszenie obciążeń administracyjnych.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek dotyczący decyzji zmieniającej decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Braki, których usunięcie jest celem niniejszego wniosku, zostały zidentyfikowane na podstawie doświadczenia operacyjnego oraz w wyniku kompleksowych konsultacji z zainteresowanymi stronami przeprowadzonych niedawno w ramach oceny śródokresowej unijnego mechanizmu[7]. Głównym celem konsultacji było umożliwienie wszystkim stronom zainteresowanym wyrażenia swoich uwag na temat działania unijnego mechanizmu w połowie okresu jego funkcjonowania. Cele szczegółowe konsultacji były następujące:

a) zebranie uwag i opinii obywateli Unii Europejskiej na temat wyników dotychczasowej działalności unijnego mechanizmu;

b) ustalenie znaczenia poszczególnych priorytetów w zarządzaniu ryzykiem związanym z klęskami lub katastrofami, jak są postrzegane w całej Unii;

c) uzyskanie ukierunkowanych informacji zwrotnych i porad merytorycznych od głównych stron zainteresowanych unijnym mechanizmem;

d) zebranie informacji potwierdzających ocenę śródokresową unijnego mechanizmu dla każdego z czterech kryteriów oceny.

---

4 Zob. przypis 2.

5 Zob. przypis 3.

6 Dokument roboczy służb Komisji: „Przegląd zagrożeń związanych z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka, wobec jakich może stanąć Unia Europejska”, 23.5.2017, SWD(2017) 176 final.

7 Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny śródokresowej funkcjonowania Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności w latach 2014–2016, 30.08.2017, COM (2017) 460 final.

Podczas publicznych konsultacji zwrócono się do czterech głównych grup stron zainteresowanych i były to:

– podmioty realizujące działania w ramach unijnego mechanizmu: organy państw członkowskich ds. ochrony ludności, które uczestniczą w europejskiej zdolności reagowania kryzysowego poprzez zapewnienie modułów lub wysyłanie ekspertów; inne organy państw członkowskich ds. ochrony ludności; organy ds. ochrony ludności państw uczestniczących w mechanizmie[8].

– podmioty, których dotyczy działanie unijnego mechanizmu: kraje korzystające ze wsparcia w ramach unijnego mechanizmu (kraje UE, kraje przystępujące, kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa i inne państwa trzecie), Parlament Europejski, Komitet Regionów, władze lokalne;

– podmioty, które zadeklarowały zainteresowanie unijnym mechanizmem: inne organy państw członkowskich, inne organy państw uczestniczących, agendy ONZ, Bank Światowy, organizacje pozarządowe, sektor prywatny, fundacje etc.;

– podmioty posiadające wiedzę ekspercką istotną dla unijnego mechanizmu (np. z zakresu zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami): uniwersytety lub centra doskonałości i think tanki, głównie z państw uczestniczących.

• **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ocena śródokresowa, leżąca u podstaw niniejszego wniosku, została przeprowadzona przez zewnętrzny podmiot oceniający między wrześniem 2016 r. a czerwcem 2017 r. Opierała się ona na rozmowach z państwami uczestniczącymi (Komitet ds. Ochrony Ludności, Grupa Robocza Rady ds. Ochrony Ludności oraz spotkania z dyrektorami generalnymi) i uwzględniła informacje uzyskane podczas otwartych konsultacji publicznych, informacje zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat unijnego mechanizmu oraz w sprawozdaniu Komisji na temat osiągniętych postępów oraz występujących niedoborów w EERC.

Ocena miała trzy etapy:

(i) *wstęp*, obejmujący między innymi przegląd dokumentacji dotyczącej działań w ramach unijnego mechanizmu oraz wywiadów z urzędnikami w celu ustalenia zakresu;

(ii) *badanie*, obejmujące między innymi ukierunkowane konsultacje z głównymi stronami zainteresowanymi unijnego mechanizmu[9] w formie ankiet internetowych oraz wywiadów prowadzonych przez telefon i osobiście, a także trzy badania sytuacyjne (pożary lasów na Cyprze, moduł ćwiczeniowy w Estonii, kryzys migracyjny).

(iii) *analiza i synteza*, w tym triangulacja danych, opracowanie wniosków i zaleceń oraz sporządzenie sprawozdania.

8 Była jugosłowiańska republika Macedonii, Islandia, Czarnogóra, Norwegia, Serbia i Turcja.

9 Odpowiedzi uzyskano od następujących stron zainteresowanych: organy ds. ochrony ludności z 26 państw uczestniczących (ankiety internetowe); organy ds. ochrony ludności z 17 państw uczestniczących (wywiady); krajowi koordynatorzy szkoleń z 21 krajów uczestniczących (ankiety internetowe); 137 ekspertów, którzy wzięli udział w programie wymiany ekspertów i 23 liderów projektów finansowanych przez unijny mechanizm z 13 państw uczestniczących (ankiety internetowe); 14 międzynarodowych partnerów, w tym agencje ONZ, OECD, Bank Światowy, Czerwony Krzyż etc. (wywiady); 15 dyrekcji generalnych i służb Unii (wywiady).

Wspomniane powyżej otwarte konsultacje społeczne prowadzono w trybie online przez trzy miesiące (listopad 2016 r. – luty 2017 r.) z około 130 respondentami z całej Europy, którzy przekazali informacje zwrotne na temat unijnego mechanizmu. Sprawozdanie z wyników otwartych konsultacji społecznych opublikowano pod koniec marca 2017 r.[10]

Ocena skutków

W odniesieniu do niniejszego wniosku nie przeprowadzono oceny skutków ze względu na pilną konieczność wdrożenia proponowanych zmian w związku z brakami w zakresie krytycznych zdolności na szczeblu Unii, co uwidoczniły zwłaszcza akcje gaszenia pożarów w lasach w 2017 r. Te braki miały znacznie ograniczyły możliwości UE w zakresie reagowania na klęski i katastrofy i doprowadziły do śmierci wielu osób oraz poważnych konsekwencji gospodarczych oraz szkód dla środowiska.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Proponowana zmiana ma ograniczony zakres, zachowuje równowagę między interesami państw członkowskich i jest proporcjonalna względem tego, co jest wymagane ze względów operacyjnych.

Ponieważ wniosek dotyczy zmiany istniejącego aktu ustawodawczego Komisja przeanalizowała możliwości uproszczenia i ograniczenia obciążeń. Udało się zidentyfikować szereg możliwości uproszczenia (co opisano poniżej), jednak ze względu na ograniczoną dostępność danych i ramy czasowe nie było możliwości dokładnego oszacowania ich wartości.

Niniejszy wniosek likwiduje biurokrację dzięki wprowadzeniu konkretnego odniesienia do wykorzystania kwot jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych dla współfinansowania kosztów transportu. Co więcej, dzięki zracjonalizowaniu zasad współfinansowania wniosek upraszcza także istniejące procedury administracyjne.

W bardziej ogólnym ujęciu niniejszy wniosek ma na celu aktualizację procedur operacyjnych, żeby zagwarantować ich dopasowanie do celu, sprawność działania oraz łatwość ich zrozumienia i stosowania, tym samym zapewniając państwom członkowskim dostęp do wsparcia i ułatwień w ramach unijnego mechanizmu w razie potrzeby. Ostatnie klęski i katastrofy pokazały na przykład, że Unia może nie mieć wystarczających zasobów na wypadek sytuacji kryzysowych o daleko idących skutkach obejmujących kilka państw członkowskich jednocześnie (np. pożary, ekstremalne zdarzenia pogodowe, powodzie obejmujące duże obszary, trzęsienia ziemi, epidemie (takie jak Ebola), ataki terrorystyczne). W takich sytuacjach państwa członkowskie nie zawsze są w stanie zapewnić pomoc.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Zgodnie z art. 19 decyzji nr 1313/2013/UE pula środków finansowych na wdrożenie unijnego mechanizmu w latach 2014–2020 wieloletnich ram finansowych wynosi 368,4 miliony EUR. Na tę kwotę składa się 223,8 miliona EUR z działu 3 „Bezpieczeństwo i obywatelstwo” i z 144,6 milionów EUR z działu 4 „Globalny wymiar Europy”. Poza tym koszty administracyjne i związane z zasobami ludzkimi są pokrywane z działu 5 (przybliżona kwota to 52,5 miliona EUR).

Żeby zapewnić osiągnięcie celów określonych w dziale 1 powyżej, czyli:

[10] Sprawozdanie dostępne jest pod adresem: http://ec.europa.eu/echo/EUCPM-consult_en.

– wzmocnienia wspólnej zdolności państw członkowskich i Unii w zakresie reagowania na klęski i katastrofy poprzez stworzenie specjalnych rezerw zdolności reagowania pod dowództwem i kontrolą Komisji (rescEU);

– wyższej stopy dofinansowania (75 %) dla zdolności przekazanych do puli europejskiej. Obejmuje to koszty związane z adaptacją, koszty naprawy, transportu i koszty operacyjne;

– zwiększenia koncentracji na zapobieganiu i wzmacnianiu spójności z innymi kluczowymi politykami UE oraz

– wzmocnienia współpracy z państwami sąsiadującymi,

wniosek zakłada całkowity wzrost puli środków finansowych na unijny mechanizm w latach 2018–2020 o dodatkowe 280 milionów EUR.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrażania i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Art. 34 ust. 2 decyzji nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ma zastosowanie. Artykuł ten stanowi, że działania objęte pomocą finansową są regularnie monitorowane w celu śledzenia postępów w ich realizacji. W tym artykule zawarte są także bardziej ogólne wymagania oceny stosowania decyzji przez Komisję oraz składania przez nią sprawozdań oceniających, zarówno śródokresowych, jak i *ex post*, a także komunikowanie na temat wdrażania . Wyżej wymienione oceny powinny opierać się na wskaźnikach określonych w art. 3 decyzji.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Niniejszy wniosek zmienia ograniczoną liczbę artykułów decyzji nr 1313/2013/UE w celu osiągnięcia celów określonych powyżej.

W odniesieniu do pierwszego celu, czyli wzmacniania wspólnej zdolności w zakresie reagowania na klęski i katastrofy i wspierania państw członkowskich w radzeniu sobie z klęskami i katastrofami, które w ciągu ostatnich kilku lat najczęściej oddziaływały na strukturę społeczną (zdolność do zwalczania pożarów z powietrza, sprzęt pompujący o wydajności, akcje poszukiwawczo-ratownicze na obszarach miejskich, szpitale polowe, zespoły ratownictwa medycznego) we wniosku proponuje się następujące zmiany:

– stworzenie specjalnej rezerwy zasobów: rescEU. Zgodnie z niniejszym wnioskiem Komisja ma wyraźne umocowanie do nabywania własnych zdolności operacyjnych oraz dokonywania ustaleń zapewniających szybki dostęp do tych zdolności w celu stworzenia specjalnej rezerwy zasobów, która umożliwi zlikwidowanie braków na poziomie krajowym. Zdolności wynajmowane lub leasingowane w ramach ustaleń Unii lub nabyte poprzez pełne finansowanie Unii staną się częścią rescEU. Wszelkie koszty związane z tymi zdolnościami będą w pełni finansowane przez Unię, która utrzyma operacyjne dowództwo i kontrolę nad tymi zasobami, a po uruchomieniu Mechanizmu będzie podejmowała decyzje o ich rozmieszczeniu. Określenie dodatkowych zdolności będzie się odbywało w konsultacji z grupą ekspercką rescEU;

– wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania kryzysowego polegające na wcześniejszym zgłaszaniu krajowych zdolności reagowania (np. w zakresie wykrywania i pobierania próbek CBRJ, oczyszczania wody, gaszenia pożarów lasów

z ziemi, akcji ratowniczych podczas powodzi prowadzonych z łodzi oraz innych zdolności, takich jak mobilne laboratoria) pozostaje kluczowym komponentem unijnego mechanizmu i odtąd będzie nazywane „europejską pulą ochrony ludności". Niniejszy wniosek zmienia system zachęt do zgłaszania środków do europejskiej puli ochrony ludności poprzez zwiększenie stopy dofinansowania oraz rodzajów kosztów kwalifikowalnych. Zgodnie z nowym wnioskiem wszystkie koszty poniesione w związku z zasobami zgłoszonymi do europejskiej puli ochrony ludności podczas operacji w ramach unijnego mechanizmu, w tym koszty związane z adaptacją, koszty naprawy, transportu i koszty operacyjne, będą objęte 75 % dofinansowaniem.

Zdolności objęte jakimkolwiek dofinansowaniem ze strony UE będą musiały zostać włączone do europejskiej puli ochrony ludności. W celu uproszczenia systemu i zapewnienia większej przewidywalności dostępności zasobów zaprzestaje się dofinansowania zasobów nie należących do europejskiej puli ochrony ludności. Wreszcie zmiany zakładają także wzmocnienie środków zachęty do łączenia zdolności w jedną pulę (np. pokrywanie przez Komisję kosztów transportu pomocy, która ma być przekazana w ramach puli z jednego państwa członkowskiego do drugiego oraz pokrywanie kosztów tranzytu i magazynowania zgromadzonej pomocy w krajach trzecich).

W kontekście drugiego celu powiązania między zapobieganiem klęskom i katastrofom, gotowością i reagowaniem na nie zostały wzmocnione dzięki połączeniu oceny ryzyka i planów zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami oraz dzięki zobowiązaniu państw członkowskich do przekazania Komisji swoich planów zarządzania ryzykiem najpóźniej do 31 stycznia 2019 r. W celu zagwarantowania, że wszystkie państwa członkowskie wdrożyły skuteczne środki zapobiegania i że rescEU nie będzie wykorzystywane do zastąpienia krajowych zdolności, Komisja będzie miała możliwość wymagania od jednego lub kilku państw członkowskich przedłożenia konkretnych planów zapobiegania i gotowości. Poza krótkoterminowymi działaniami zapobiegawczymi plany zapobiegania muszą także zawierać długoterminowe wysiłki na rzecz zapobiegania, uwzględniające ogólne dostosowanie do coraz poważniejszych skutków zmian klimatycznych. Poza tym w przyszłości planowanie scenariuszy powinno opierać się na ocenie ryzyka i rozmieszczeniu zdolności, tworząc w ten sposób silniejsze powiązanie między zapobieganiem, gotowością i reagowaniem.

Spójność z innymi unijnymi instrumentami w zakresie zapobiegania ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i zarządzania tym ryzykiem zostaje także wzmocniona dzięki stworzeniu powiązania między unijnym mechanizmem i politykami spójności, rozwoju obszarów wiejskich, zdrowia i badań naukowych. Decyzje w sprawie finansowania w tym obszarze będą podejmowane na podstawie postępów państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania i gotowości. Dodatkowo w odniesieniu do spójności z pozostałymi politykami UE w zakresie reagowania na klęski lub katastrofy, nastąpi zwiększenie komplementarności lub synchronizacji pomocy finansowej udostępnianej w ramach unijnego mechanizmu i innych unijnych instrumentów (jak np. rozporządzenie w sprawie pomocy humanitarnej). W tym kontekście odstępstwo od art. 129 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 966/2012[11] zapewni lepsze wykorzystanie istniejących możliwości finansowania oraz zwiększy skuteczność reagowania ze strony państw członkowskich. Dodanie artykułu poświęconego eksponowaniu roli UE wzmacnia promowanie wizerunku UE.

[11] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

Wniosek zawiera także inne przepisy związane z drugim celem i służące zapewnieniu większej spójności polityk, które mają na celu zagwarantowanie, że wypłacie środków unijnych poprzez unijny mechanizm towarzyszy odpowiednia ekspozycja roli Unii. Wniosek także otwiera drogę do rozwoju wyspecjalizowanej struktury w formie sieci, czyli unijnej sieci wiedzy w zakresie ochrony ludności, która wzmocni komponent szkoleniowy unijnego mechanizmu dzięki ścisłej współpracy istniejących krajowych struktur tym się zajmujących.

Wreszcie, w odniesieniu do trzeciego celu, intencją niniejszego wniosku jest uproszczenie procedur administracyjnych, żeby zmniejszyć opóźnienia w niesieniu pomocy. Rozwiązania przedstawione we wniosku upraszczają obecny system dzięki wprowadzeniu tylko jednej kategorii zasobów, których wykorzystanie wymaga współfinansowania przez państwa członkowskie i budżet UE, tj. europejską pulę ochrony ludności. Wprowadza się konkretne odniesienie do wykorzystania kwot jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych do współfinansowania kosztów transportu w celu poprawienia spójności i wydajności. Co więcej, wniosek zawiera także przepisy szczegółowe ograniczające okres uruchomienia unijnego mechanizmu do 90 dni (chyba, że uzasadnione jest inne postępowanie) po to, żeby sprecyzować zakres wykorzystania zasobów i zachęcić do ich wykorzystania w fazie natychmiastowego reagowania.

2017/0309 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 196,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unijny Mechanizm Ochrony Ludności („unijny mechanizm”), regulowany przez decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE[12] wzmacnia współpracę między Unią i państwami członkowskimi oraz ułatwia współpracę w obszarze ochrony ludności w celu zapewnienia lepszego reagowania Unii w sytuacji wystąpienia klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka.

(2) Uznając pierwszeństwo odpowiedzialności państw członkowskich za zapobieganie klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, zapewnienie gotowości w przypadku ich wystąpienia i reagowanie na nie, unijny mechanizm promuje solidarność między państwami członkowskimi zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

(3) Klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka mogą wystąpić w każdym miejscu na ziemi, często bez żadnego ostrzeżenia. Niezależnie od tego, czy są dziełem natury czy efektem działalności człowieka, klęski i katastrofy występują coraz częściej, a ich coraz bardziej ekstremalny i złożony charakter jest dodatkowo pogarszany przez wpływ zmian klimatycznych i zasięg wykraczający poza granice jednego państwa. Konsekwencje tych klęsk i katastrof dla społeczeństwa, środowiska i gospodarki mogą być bardzo poważne.

(4) Ostatnie doświadczenia pokazały, że poleganie na dobrowolnych ofertach wzajemnej pomocy, koordynowanej i ułatwianej przez unijny mechanizm, nie zawsze jest w stanie zapewnić udostępnienie zdolności wystarczających do właściwego zaspokojenia podstawowych potrzeb ofiar klęski lub katastrofy. Nie zapewnia też ono właściwej ochrony środowiska i mienia. Ma to miejsce zwłaszcza w tych przypadkach, gdy państwa członkowskie są w tym samym czasie dotknięte nawracającymi klęskami lub katastrofami, a wspólna zdolność okazuje się niewystarczająca.

[12] Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

(5) Dla ochrony przed klęskami i katastrofami kluczowe znaczenie ma zapobieganie i dlatego niezbędne są dalsze działania w tym obszarze. W tym celu państwa członkowskie powinny regularnie wymieniać się wynikami oceny ryzyka i streszczeniami swoich planów zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami w celu zagwarantowania zintegrowanego podejścia do zarządzania klęskami i katastrofami, łącząc działania związane z zapobieganiem klęskom i katastrofom, gotowością i reagowaniem. Poza tym Komisja powinna mieć możliwość wymagania od państw członkowskich przekazania konkretnych planów zapobiegania i gotowości w odniesieniu do konkretnych klęsk lub katastrof, głównie w celu zapewnienia maksymalnego wsparcia ze strony Unii w zarządzaniu ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami. Obciążenie administracyjne powinno zostać zmniejszone, a polityka zapobiegania wzmocniona, w tym także dzięki zapewnieniu niezbędnych powiązań z innymi kluczowymi politykami i instrumentami Unii, w szczególności europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi wymienionymi w motywie 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013[13].

(6) Należy wzmocnić wspólną zdolność państw w zakresie zapewnienia gotowości i reagowania na klęski i katastrofy, w szczególności poprzez wzajemną pomoc w Europie. Poza wzmocnieniem możliwości, które już są dostępne w ramach europejskiej zdolności reagowania kryzysowego („EERC" lub „dobrowolna pula"), zwanych odtąd „europejską pulą ochrony ludności" Komisja powinna także ustanowić rescEU. rescEU powinno obejmować zdolności reagowania kryzysowego wykorzystywane podczas pożarów, powodzi obejmujących duże obszary i trzęsień ziemi, a także szpitale polowe i zespoły medyczne, które można szybko rozmieścić, działające zgodnie z normami Światowej Organizacji Zdrowia.

(7) Unia powinna mieć możliwość wspierania państw członkowskich w sytuacjach, gdy ich zdolności nie są wystarczające do zapewnienia skutecznego reagowania na klęski i katastrofy poprzez wkład w finansowanie leasingu lub wynajmu w celu uzyskania szybkiego dostępu do takich zdolności lub poprzez finansowanie ich nabycia. Takie rozwiązanie znacznie zwiększyłoby skuteczność mechanizmu unijnego dzięki zapewnieniu dostępności zdolności w tych przypadkach, gdy skuteczne reagowanie na klęski i katastrofy nie mogłoby być zapewnione w inny sposób, zwłaszcza w przypadku klęsk i katastrof o daleko idących skutkach obejmujących znaczną liczbę państw członkowskich. Pozyskiwanie zdolności przez Unię umożliwia wykorzystanie korzyści skali oraz zapewnia lepszą koordynację podczas reagowania na klęski i katastrofy.

(8) Wzmocnienie europejskiej puli ochrony ludności wymaga zwiększenia finansowania przez Unię kosztów związanych z adaptacją, kosztów naprawy, transportu i kosztów operacyjnych.

(9) Konieczne jest ustanowienie unijnej sieci wiedzy w zakresie ochrony ludności, opartej na istniejących strukturach, w celu zwiększenia wydajności i skuteczności szkoleń

[13] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

i ćwiczeń oraz wzmocnienia współpracy między organami i służbami państw członkowskich zajmujących się ochroną ludności.

(10) Żeby umożliwić funkcjonowanie zdolności w ramach rescEU, należy udostępnić dodatkowe środki budżetowe na sfinansowanie działań w ramach unijnego mechanizmu.

(11) Konieczne jest uproszczenie procedur unijnego mechanizmu w celu zagwarantowania, że państwa członkowskie będą mogły uzyskać dostęp do pomocy potrzebnej do reagowania na klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka tak szybko, jak to tylko możliwe.

(12) Aby maksymalnie wykorzystać istniejące instrumenty finansowania i zapewnić państwom członkowskim wsparcie przy udzielaniu pomocy, zwłaszcza w przypadku klęsk i katastrof poza obszarem Unii, w przypadkach, gdy finansowanie przyznawane jest na podstawie art. 21, 22 i 23 decyzji nr 1313/2013/UE, należy przewidzieć odstępstwo od art. 129 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 966/2012[14].

(13) Ważne jest zagwarantowanie, że państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu skutecznego zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka i ograniczania ich skutków. Przepisy powinny wzmacniać powiązania między działaniami z zakresu zapobiegania klęskom i katastrofom, gotowości na nie oraz reagowania w ramach unijnego mechanizmu. Należy także zapewnić spójność z innym istotnym ustawodawstwem Unii w zakresie zapobiegania i zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, w tym także dla transgranicznych działań zapobiegawczych oraz reagowania na zagrożenia takie, jak poważne transgraniczne zagrożenia dla zdrowia publicznego[15]. Podobnie należy zapewnić spójność z międzynarodowymi zobowiązaniami takimi, jak ramy z Sendai dotyczące ograniczenia ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030, porozumienie paryskie i Agenda na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030.

(14) Należy także zmienić uprawnienia przekazane Komisji na mocy decyzji nr 1313/2013/UE, żeby umożliwić zapewnienie rzeczywistych zdolności z zakresu wsparcia dla Unii Europejskiej w sytuacjach nadzwyczajnych (rescEU). Komisja powinna otrzymać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określania dodatkowych rodzajów zdolności reagowania na podstawie zidentyfikowanego ryzyka z uwzględnieniem podejścia zakładającego wystąpienie różnorodnych zagrożeń.

(15) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające samodzielnie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

---

[14] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

[15] Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylająca decyzję nr 2119/98/WE (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1).

(16) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 1313/2013/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji nr 1313/2013/UE wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę e) w brzmieniu:

„e) zwiększanie dostępności i wykorzystania wiedzy naukowej z zakresu klęsk i katastrof.”;

b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) postępy we wdrażaniu ram zapobiegania klęskom i katastrofom – mierzone liczbą państw członkowskich, które zgodnie z art. 6 udostępniły Komisji streszczenie swoich ocen ryzyka, ocenę swojej zdolności zarządzania ryzykiem oraz streszczenia planów zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami;”

(1) art. 4 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12. „państwo uczestniczące” oznacza państwo trzecie uczestniczące w unijnym mechanizmie zgodnie z art. 28 ust. 1.”;

(3) art. 5 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) podejmuje działania na rzecz rozbudowy bazy wiedzy na temat zagrożeń oraz ułatwienia wymiany wiedzy, wyników badań naukowych, najlepszych praktyk i informacji, w tym między państwami członkowskimi, w których występują wspólne ryzyka.”;

(4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) opracowują oceny ryzyka na szczeblu krajowym lub odpowiednim niższym szczeblu oraz udostępniają je Komisji do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie co trzy lata;

b) opracowują i doskonalą swoje plany zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami na szczeblu krajowym lub odpowiednim niższym szczeblu na podstawie oceny ryzyka, o której mowa w lit. a) oraz uwzględniając ocenę swojej zdolności zarządzania ryzykiem, o której mowa w lit. c), a także przegląd ryzyka, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c);”;

b) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Streszczenie istotnych elementów planów zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami, w tym informacje o wybranych działaniach w zakresie zapobiegania i gotowości, jest przekazywane Komisji do dnia 31 stycznia 2019 r., a następnie co trzy lata. Poza tym Komisja może zobowiązać państwa członkowskie do przekazania konkretnych planów zapobiegania i gotowości, obejmujących wysiłki krótko- i długoterminowe. Unia należycie uwzględnia postępy państw członkowskich w zakresie zapobiegania klęskom i katastrofom i gotowości na nie w ramach jakiegokolwiek przyszłego

mechanizmu warunków wstępnych w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.”;

c) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) Komisja może także ustanowić określone mechanizmy konsultacji w celu wzmocnienia właściwego planowania w zakresie zapobiegania i gotowości oraz wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi podatnymi na klęski i katastrofy podobnego rodzaju.”;

(4) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja i państwa członkowskie współpracują w ramach unijnego mechanizmu na rzecz lepszego planowania operacji reagowania w przypadku klęsk i katastrof; współpraca ta może obejmować przygotowywanie scenariuszy reagowania w przypadku klęsk i katastrof na podstawie ocen ryzyka, o których mowa w art. 6 lit. a) oraz przeglądu ryzyka, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), mapowanie zasobów i opracowywanie planów rozmieszczenia zdolności reagowania.”;

(5) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Europejska pula ochrony ludności”

b) ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Ustanawia się europejską pulę ochrony ludności. Ma ona formę puli wcześniej zgłoszonych zdolności reagowania państw członkowskich i obejmuje moduły, inne zdolności reagowania i ekspertów.

2. Na podstawie zidentyfikowanych rodzajów ryzyka Komisja określa rodzaje i liczbę kluczowych zdolności reagowania wymaganych na potrzeby europejskiej puli ochrony ludności („cele w zakresie zdolności”). Komisja monitoruje postępy na rzecz osiągnięcia celów w zakresie zdolności i pozostające braki i zachęca państwa członkowskie do usunięcia tych braków. Komisja może wspierać państwa członkowskie zgodnie z art. 20, art. 21 ust. 1 lit. i) oraz art. 21 ust. 2.”;

c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Wchodzące w skład europejskiej puli ochrony ludności zdolności reagowania państw członkowskich są udostępniane na potrzeby operacji reagowania w ramach unijnego mechanizmu po złożeniu wniosku o pomoc za pośrednictwem ERCC, chyba że państwa członkowskie znajdują się w sytuacji wyjątkowej mającej znaczny wpływ na realizację przez nie zadań krajowych.

8. W razie rozmieszczenia tych zdolności reagowania pozostają one pod dowództwem i kontrolą udostępniających je państw członkowskich i mogą one zostać wycofane, jeżeli państwa członkowskie znajdą się w sytuacji wyjątkowej mającej znaczny wpływ na realizację przez nie zadań krajowych, uniemożliwiając im dalsze utrzymywanie zdolności reagowania. W takich przypadkach wymagane są konsultacje z Komisją.

Koordynację różnych zdolności reagowania ułatwia, w stosownych przypadkach, Komisja za pośrednictwem ERCC zgodnie z art. 15 i art. 16.”;

d) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Odniesienia do europejskiej zdolności reagowania kryzysowego, EERC i dobrowolnej puli należy rozumieć jako odniesienia do europejskiej puli ochrony ludności.”

(6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„rescEU”

1. rescEU ustanawia się w celu niesienia pomocy w przypadkach, gdy istniejące zdolności nie pozwalają na skuteczne reagowanie na klęski i katastrofy.

2. rescEU składa się z następujących zdolności:

   a) gaszenie pożarów lasów z powietrza;

   b) sprzęt pompujący o wysokiej wydajności;

   c) miejskie zespoły poszukiwawczo-ratownicze;

   d) szpitale polowe i zespoły ratownictwa medycznego.

3. Komisja może nabywać, najmować, brać w leasing lub w inny sposób zamawiać zdolności, które mają być rozmieszczone w przypadkach, o których mowa w ust. 1, zgodnie z unijnymi przepisami finansowymi.

4. Na podstawie zidentyfikowanego ryzyka oraz uwzględniając podejście zakładające wystąpienie różnorodnych zagrożeń Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 30 aktów delegowanych określających rodzaje zdolności reagowania wymagane w danej sytuacji poza tymi określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu oraz do odpowiedniej zmiany składu rescEU. Musi być zapewniona spójność z innymi politykami Unii.

   Ze względu na szczególnie pilny charakter sytuacji w razie wystąpienia klęski lub katastrofy lub groźby jej wystąpienia, procedura przewidziana w art. 31 ma zastosowanie do aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

5. Komisja określa wymogi jakościowe dotyczące zdolności reagowania stanowiących część rescEU. Wymogi jakościowe opierają się na uznanych międzynarodowych normach, w zakresie, w jakim takie normy już istnieją.

6. Komisja zapewnia dostępność i możliwość rozmieszczenia zdolności, o których mowa w ust. 2 w ramach unijnego mechanizmu.

7. Zdolności rescEU są udostępniane na potrzeby operacji reagowania w ramach unijnego mechanizmu po złożeniu wniosku o pomoc za pośrednictwem ERCC. Decyzję o ich rozmieszczeniu podejmuje Komisja, która zachowuje dowództwo i kontrolę nad zdolnościami rescEU.

8. W przypadku rozmieszczenia zdolności Komisja uzgadnia z państwem członkowskim występującym o pomoc kwestie operacyjne związane z rozmieszczeniem zdolności rescEU. Państwo członkowskie występujące o pomoc ułatwia operacyjną koordynację swoich własnych zdolności oraz działań rescEU w trakcie operacji.

9. W stosownych przypadkach koordynację między różnymi zdolnościami reagowania ułatwia Komisja za pośrednictwem ERCC zgodnie z art. 15 i art. 16.

10. W przypadku pozyskania przez Komisję sprzętu takiego, jak sprzęt do gaszenia pożarów lasów z powietrza w drodze nabycia, leasingu lub najmu, należy:

    a) w przypadku nabycia sprzętu zapewnić zawarcie porozumienia między Komisją a państwem członkowskimi przewidującego rejestrację tego sprzętu w tym państwie członkowskim,

    b) w przypadku leasingu i najmu zapewnić rejestrację sprzętu w państwie członkowskim.

11. Państwa członkowskie otrzymują informacje o operacyjnym statusie zdolności w ramach rescEU poprzez CECIS.”;

(7) dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Artykuł 12a
Informowanie Parlamentu Europejskiego i Rady

Komisja powiadamia Parlament Europejski i Radę co dwa lata o operacjach i postępach w działaniach wykonywanych na podstawie art. 11 i 12.”

(8) W art. 13 tytuł i pierwsze zdanie ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Unijna sieć wiedzy w zakresie ochrony ludności

1. Komisja tworzy sieć podmiotów i instytucji zajmujących się ochroną ludności i zarządzaniem klęskami i katastrofami, które razem z Komisją tworzą unijną sieć wiedzy w zakresie ochrony ludności.

Sieć realizuje następujące działania w zakresie szkoleń, ćwiczeń oraz upowszechniania zdobytych doświadczeń i wiedzy, w razie potrzeby ściśle koordynując te działania z właściwymi centrami wiedzy:”;

(9) art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wystąpienia klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia dotknięte państwo członkowskie może wystąpić o pomoc za pośrednictwem ERCC. Wniosek o pomoc ma być jak najbardziej szczegółowy. Wniosek o pomoc traci ważność po upłynięciu maksymalnie 90 dni, chyba że ERCC otrzymało nowe informacje uzasadniające konieczność kontynuowania pomocy lub udzielenia dodatkowej pomocy.”;

(10) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wystąpienia klęski lub katastrofy poza terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia dotknięte państwo może wystąpić o pomoc za pośrednictwem ERCC. O taką pomoc można również wystąpić za pośrednictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej agencji lub innej odpowiedniej organizacji międzynarodowej; organizacje te mogą również same wystąpić o taką pomoc. Wniosek o pomoc traci ważność po upłynięciu maksymalnie 90 dni, chyba że ERCC otrzymało nowe informacje uzasadniające konieczność kontynuowania pomocy lub udzielenia dodatkowej pomocy.”;

(11) art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pula środków finansowych na wdrożenie unijnego mechanizmu w latach 2014–2020 wynosi według cen aktualnych 631 566 000 EUR.

Kwota 480 630 000 EUR według cen aktualnych pochodzi z działu 3 „Bezpieczeństwo i obywatelstwo” wieloletnich ram finansowych, a kwota 150 936 000 EUR według cen aktualnych z działu 4 „Globalny wymiar Europy”.”;

(12) dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Artykuł 20 a
Eksponowanie roli UE

Każdy udział Unii w pomocy lub finansowaniu na mocy niniejszej decyzji jest odpowiednio wyeksponowany, włączając w to odpowiednio wyrazistą ekspozycję symbolu Unii w przypadku zdolności, o których mowa w art. 11, 12 i 21 ust. 2 lit. c).”;

(13) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) ustanowienie rescEU, zarządzanie nim i utrzymywanie go zgodnie z art. 12;”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) koszty konieczne do podniesienia statusu lub naprawy zdolności reagowania w celu doprowadzenia ich do stanu gotowości i dostępności, tak żeby mogły być rozmieszczane w ramach europejskiej puli ochrony ludności, zgodnie z wymaganiami co do jakości określonymi dla europejskiej puli ochrony ludności i zaleceń sformułowanych w procesie certyfikacji, jeśli ma to zastosowanie („koszty związane z adaptacją”). Mogą one obejmować koszty związane z operacyjnością, interoperacyjnością modułów i innych zdolności reagowania, samodzielnością, samowystarczalnością, możliwością transportowania, pakowaniem i podobne koszty, o ile koszty te są konkretnie związane z uczestnictwem zdolności w europejskiej puli ochrony ludności.

Koszty związane z adaptacją mogą obejmować:

(i) 75 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku podniesienia statusu, pod warunkiem, że nie przekraczają one 50 % średniego kosztu związanego z rozwijaniem zdolności;

(ii) 75 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku naprawy.

Zdolności reagowania objęte finansowaniem, o którym mowa w pkt. (i) i (ii) są udostępniane w ramach europejskiej puli ochrony ludności przez okres odpowiednio minimum 5 lub 10 lat, z wyjątkiem przypadków, gdy ich ekonomiczny okres użytkowania jest krótszy.

Na koszty związane z adaptacją mogą składać się koszty jednostkowe lub kwoty ryczałtowe określone w zależności od rodzaju zdolności.”;

(ii) skreśla się lit. d).

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Pomoc finansowa na działanie, o której mowa w ust. 1 lit. j), obejmuje wszystkie koszty konieczne do zapewnienia dostępności i możliwości rozmieszczenia zdolności rescEU w ramach unijnego mechanizmu, kiedy są

one rozmieszczane na terytorium Unii lub państwa uczestniczącego w razie wystąpienia klęski lub katastrofy lub groźby jej wystąpienia.

Koszty, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują w stosownych przypadkach:

a) koszty związane z nabyciem, najmem lub leasingiem zdolności w ramach rescEU;

b) koszty związane z wykorzystaniem zdolności w ramach rescEU podczas operacji, w tym koszty transportu;

c) koszty związane z zamawianiem usług świadczonych przez podmioty publiczne lub prywatne koniecznych do wykorzystania zdolności w ramach rescEU podczas operacji.

4. Koszty, o których mowa w ust. 3 lit. a), mogą składać się z kwot jednostkowych, płatności ryczałtowych lub stawek ryczałtowych określonych dla kategorii lub rodzaju zdolności, w zależności od sytuacji.";

(14) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje następujące brzmienie:

„Kwalifikowalne działania powiązane ze sprzętem i działaniami operacyjnymi"

b) ust. 2, 3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

„2. Kwota unijnej pomocy finansowej w odniesieniu do zasobów przekazanych do europejskiej puli ochrony ludności jest ograniczona do 75 % kosztów wykorzystania tych zdolności, w tym ich transportu wewnątrz Unii lub państwa uczestniczącego w razie wystąpienia klęski lub katastrofy na terytorium Unii lub groźby jej wystąpienia.

3. Unijna pomoc finansowa w odniesieniu do transportu może obejmować do 75 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych związanych z transportem zdolności wcześniej zgłoszonych do europejskiej puli ochrony ludności, kiedy zostaną one rozmieszczone w razie wystąpienia klęski lub katastrofy lub groźby jej wystąpienia poza terytorium Unii zgodnie z art. 16.

4. Unijna pomoc finansowa w odniesieniu do zasobów transportowych wcześniej zgłoszonych do europejskiej puli ochrony ludności zgodnie z art. 11 może ponadto obejmować do 100 % łącznych kwalifikowalnych kosztów opisanych w lit. a), b), c) oraz d), jeżeli jest to konieczne do tego, aby łączenie pomocy państw członkowskich było skuteczne pod względem operacyjnym i jeżeli koszty odnoszą się do jednego z następujących elementów:

a) krótkoterminowy najem zdolności magazynowej w celu tymczasowego przechowywania pomocy pochodzącej z państw członkowskich z myślą o ułatwieniu koordynacji transportu;

b) transport zdolności z państwa członkowskiego oferującego pomoc do państwa członkowskiego ułatwiającego koordynację transportu;

c) przepakowanie pomocy państw członkowskich w celu wykorzystania w jak największym stopniu dostępnych zdolności transportowych lub w celu spełnienia określonych wymogów operacyjnych; lub

e) lokalny transport i magazynowanie pomocy połączonej w jedną pulę w celu zapewnienia skoordynowanej dostawy do miejsca przeznaczenia w państwie występującym o pomoc.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Koszty transportu mogą składać się z kwot jednostkowych, płatności ryczałtowych lub stawek ryczałtowych określonych dla kategorii kosztu.”;

(15) art. 26 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Działania, na których realizację przyznawana jest pomoc finansowa na mocy niniejszej decyzji, nie są wspierane w ramach innych unijnych instrumentów finansowych. Na zasadzie odstępstwa pomoc finansowa przyznana na podstawie art. 21, 22 i 23 niniejszej decyzji nie uniemożliwia otrzymania finansowania z innych instrumentów unijnych zgodnie z określonymi w nich warunkami.

Komisja dopilnowuje, by podmioty wnioskujące o pomoc finansową na mocy niniejszej decyzji oraz beneficjenci takiej pomocy udzielali Komisji informacji na temat pomocy finansowej otrzymywanej z innych źródeł, w tym z budżetu ogólnego Unii, oraz na temat aktualnie rozpatrywanych wniosków o taką pomoc.

2. Podejmowane są starania mające na celu osiągnięcie synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii, takimi jak instrumenty wspierające politykę spójności, rozwoju obszarów wiejskich, badań naukowych, zdrowia oraz migracji i bezpieczeństwa. W przypadku reagowania na kryzysy humanitarne w państwach trzecich Komisja zapewnia komplementarność i spójność działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji z działaniami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.”;

(16) art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizacje międzynarodowe, regionalne albo kraje objęte europejską polityka sąsiedztwa mogą współpracować w działaniach w ramach unijnego mechanizmu jeżeli zezwalają na to umowy dwustronne lub wielostronne.”;

(17) art. 32 ust. 1 lit. g) i h) otrzymują brzmienie:

„g) utworzenie rescEU, zarządzanie nim i utrzymywanie go, zgodnie z art. 12, w tym kryteria podejmowania decyzji o rozmieszczeniu i procedurach operacyjnych;

h) utworzenie i organizacja unijnej sieci wiedzy w zakresie ochrony ludności, zgodnie z art. 13;”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cel(e)

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący zmiany decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności.

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[16]

23 01 WYDATKI ADMINISTRACYJNE W OBSZARZE POLITYKI „POMOC HUMANITARNA I OCHRONA LUDNOŚCI"

23 03 UNIJNY MECHANIZM OCHRONY LUDNOŚCI

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[17]

X Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Ogólnym celem tej decyzji jest wzmocnienie współpracy między Unią i państwami członkowskimi oraz ułatwienie współpracy w obszarze ochrony ludności podczas zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, zapewnienia gotowości w przypadku ich wystąpienia i reagowania na nie.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 1:

Uzyskanie wysokiego poziomu ochrony przed klęskami i katastrofami poprzez zapobieganie im lub ograniczenie ich potencjalnych skutków poprzez propagowanie działań w zakresie zapobiegania i poprzez zacieśnianie współpracy między służbami zajmującymi się ochroną ludności a innymi odpowiednimi służbami;

Cel szczegółowy nr 2:

Zwiększenie gotowości na poziomie państw członkowskich i na poziomie Unii w zakresie reagowania na klęski i katastrofy;

Cel szczegółowy nr 3:

Ułatwienie szybkiego i skutecznego reagowania w przypadku wystąpienia klęsk lub katastrof lub groźby ich wystąpienia;

Cel szczegółowy nr 4:

[16] ABM: zarządzanie kosztami działań; ABB: budżet zadaniowy.

[17] Zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Zwiększanie świadomości i stopnia gotowości społeczeństwa w odniesieniu do klęsk i katastrof. Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa 23 01 WYDATKI ADMINISTRACYJNE W OBSZARZE POLITYKI „POMOC HUMANITARNA I OCHRONA LUDNOŚCI” 23 03 UNIJNY MECHANIZM OCHRONY LUDNOŚCI

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Przedmiotowy wniosek będzie miał następujący wpływ:

umożliwi Unii wspieranie, koordynowanie i uzupełnianie działań państw członkowskich w obszarze ochrony ludności za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności („unijnego mechanizmu") w trakcie obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, w tym w szczególności poprzez:

a) środki zapobiegania skutkom klęski lub katastrofy lub ograniczania tych skutków oraz

b) działania mające na celu zwiększenie stanu gotowości Unii do reagowania na sytuacje klęski i katastrofy, w tym działania pogłębiające świadomość obywateli UE;

c) działania w dziedzinie interwencji wspierających w przypadku klęsk i katastrof w ramach unijnego mechanizmu.

Obecny unijny mechanizm okazał się być użytecznym narzędziem do mobilizowania i koordynacji pomocy świadczonej przez państwa uczestniczące w ramach reagowania na klęski i katastrofy w Unii i poza nią. Niniejszy wniosek wykorzystuje mocne strony unijnego mechanizmu, jednocześnie wzmacniając istniejące ramy w celu wzmocnienia wspólnej zdolności państw członkowskich do reagowania na klęski i katastrofy dzięki stworzeniu większej zdolności do ochrony ludności na poziomie europejskim, która będzie nosiła nazwę rescEU. Nowa rezerwa zdolności wraz z wyższym poziomem współfinansowania europejskiej puli ochrony ludności (wcześniej nazywanej europejską zdolnością reagowania kryzysowego, EERC) pomoże zlikwidować strukturalne i nowo powstałe krytyczne braki w reagowaniu kryzysowym. Ta inicjatywa pomoże także wzmocnić wewnętrzną spójność unijnego mechanizmu oraz zwiększyć jego skuteczność poprzez uproszczenie administracyjne i racjonalizację procedur.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Cel szczegółowy: uzyskanie wysokiego poziomu ochrony przed klęskami i katastrofami poprzez zapobieganie im lub ograniczenie ich skutków oraz przez propagowanie działań w zakresie zapobiegania:

1. Liczba państw członkowskich, które przedłożyły krajowe oceny ryzyka oraz oceny zdolności zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami;

2. Liczba państw członkowskich, które przedłożyły streszczenie planów zarządzania ryzykiem związanym z klęskami i katastrofami;

Cel szczegółowy: zwiększenie stanu gotowości Unii do reagowania na klęski i katastrofy:

1. Liczba ekspertów przeszkolonych w ramach mechanizmu, którzy zostali wysłani na misję reagowania w ramach unijnego mechanizmu;

2. Liczba wymian ekspertów wewnątrz UE i z krajami sąsiadującymi;

3. Ilość/liczba i rodzaj zasobów nabytych do rezerwy rescEU;

4. Ilość/liczba i rodzaj zasobów, których przekazanie do europejskiej puli ochrony ludności zostało potwierdzone;

5. Liczba państw członkowskich zgłaszających zasoby do europejskiej puli ochrony ludności;

6. Liczba misji rescEU w stosunku do całkowitej liczby misji reagowania europejskiej puli ochrony ludności.

Cel szczegółowy: ułatwienie szybkich i skutecznych interwencji kryzysowych w przypadku wystąpienia wielkiej klęski lub katastrofy lub groźby ich wystąpienia:

1. Szybkość operacji: czas pomiędzy wystąpieniem o pomoc a dotarciem pomocy na miejsce, jak również uzyskaniem pełnej gotowości operacyjnej przez zespoły ds. oceny/koordynacji;

2. Stosunek zasobów wysłanych w ramach rescEU i zasobów wysłanych w ramach europejskiej puli ochrony ludności;

3. Liczba dotacji na transport i usługi;

4. Kwoty finansowania ze strony Unii przeznaczonego na operacje rescEU w Europie i poza nią (koszty operacyjne i koszty transportu w wyjątkowych okolicznościach);

5. Kwoty współfinansowania ze strony Unii przeznaczonego na operacje europejskiej puli ochrony ludności w Europie i poza nią (koszty transportu);

6. Całkowita kwota współfinansowania ze strony UE przekazanego państwom członkowskim

7. Liczba przypadków wykorzystania puli w stosunku do całkowitej liczby misji w ramach unijnego mechanizmu

Cel szczegółowy nr 4: zwiększanie świadomości i stopnia gotowości społeczeństwa w odniesieniu do klęsk i katastrof

1. Liczba uczestników/internautów odwiedzających strony internetowe poświęcone PPP finansowane przez unijny mechanizm

2. Świadomość obywatel Unii Europejskiej na temat unijnego mechanizmu (ankieta wśród obywatel Unii)

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Ochrona ludności w Europie w ostatnich latach rozwija się bardzo szybko. Ochrona ludności w UE przeszła długą drogę od dnia utworzenia pierwszego mechanizmu w 2001 r. (wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności) do aktualnej sytuacji: jej podstawy prawne zostały wzmocnione (poprzez konkretne odniesienia w traktatach począwszy od Traktatu z Lizbony z 2009 r.), a zdolności operacyjne zwiększone (poprzez stworzenie EERC/EMC, europejskiej zdolności reagowania kryzysowego (ERCC) etc.) Obecny unijny mechanizm już ponad 80 razy zapewnił wsparcie w sytuacjach kryzysowych, w Europie i poza nią oraz przyczynił się do opracowania i rozpowszechniania know-how i wiedzy eksperckiej z dziedziny zarządzania klęskami i katastrofami oraz propagował kulturę zapobiegania zagrożeniom w państwach uczestniczących.

Jednak niedawno przeprowadzona ocena śródokresowa oraz inne kluczowe sprawozdania i dokumenty ujawniły pewne obszary, w których można dokonać ulepszeń. Wobec tego celem niniejszego wniosku jest zmiana obecnego ustawodawstwa tak, aby osiągnąć następujące cele:

a) wzmacnianie wspólnej zdolności Unii i państw członkowskich w zakresie reagowania na klęski i katastrofy oraz radzenia sobie z nawracającymi i nowo powstałymi brakami

w zdolnościach, zwłaszcza poprzez stworzenie specjalnej rezerwy zdolności reagowania znanych pod nazwą rescEU;

b) zwiększenie koncentracji na działaniach zapobiegawczych w ramach cyklu zarządzania ryzykiem związanym z zapobieganiem klęskom i katastrofom oraz wzmocnienie ich spójności z innymi kluczowymi politykami Unii dotyczącymi zapobiegania klęskom i katastrofom i reagowania na nie;

c) zapewnienie sprawności unijnego mechanizmu oraz skuteczności jego procedur administracyjnych przy wsparciu działań w sytuacjach kryzysowych.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Wartość dodana z tytułu zaangażowania UE ma formę:

– ograniczania ofiar śmiertelnych oraz strat środowiskowych, gospodarczych i materialnych;

– lepszej koordynacji działań służących ochronie ludności, ponieważ wszystkie oferty pomocy są przekazywane do ERCC do akceptacji przez organy dotkniętego państwa;

– efektywności finansowej, ponieważ pomoc zaakceptowana przez dotknięte państwo może być połączona z pomocą udzielaną przez inne państwa w ramach procedury transportowej;

– zwiększonej skuteczności dzięki wyższemu poziomowi gotowości oraz bardziej spójnej polityce zarządzania ryzykiem wystąpienia klęsk i katastrof;

– spójnego i skutecznego reagowania poprzez ustanowienie rescEU gotowego do udzielenia w razie potrzeby pomocy na całym terytorium UE oraz w państwach uczestniczących;

– zwiększenia widoczności pomocy, jakiej udziela UE, reagując na klęski i katastrofy;

– lepszego wykorzystania ograniczonych zasobów poprzez dzielenie się zasobami finansowanymi przez UE;

– wzmocnienia regionalnej koordynacji i wymiany wiedzy dzięki rozwinięciu sieci punktów ochrony ludności w UE.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Wnioski te opierają się na takich dokumentach i doświadczeniach jak:

– ocena śródokresowa unijnego mechanizmu (2014-2016), przeprowadzona przez zewnętrznego konsultanta, sierpień 2017 r.

– Europejski Trybunał Obrachunkowy, „Unijny Mechanizm Ochrony Ludności: koordynacja reagowania na klęski żywiołowe poza terytorium UE była zasadniczo skuteczna”, sprawozdanie specjalne nr 33, 2016 r.

– dokument roboczy służb Komisji: „Przegląd zagrożeń związanych z klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka, wobec jakich może stanąć Unia Europejska”, SWD(2017) 176 final, 23.5.2017 r.

– sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat osiągniętych postępów oraz występujących niedoborów w europejskiej zdolności reagowania kryzysowego, COM(2017)78 final, 17.02.2017 r.– doświadczenia uzyskane w toku sytuacji kryzysowych, na które reagowano w ramach Unijnego Mechanizmu od jego utworzenia w 2001 r.;

– doświadczenia uzyskane w wyniku realizacji projektów finansowanych w ramach zaproszeń do składania ofert ogłoszonych od 2013 r. w obszarze gotowości i zapobiegania;

– doświadczenia uzyskane w wyniku realizacji projektu pilotażowego finansowego w ramach zaproszenia do składania ofert ogłoszonego w 2008 r. „Zaproszenie do składania ofert dotyczących projektu pilotażowego służącego zacieśnieniu współpracy między państwami członkowskimi w obszarze zwalczania pożarów lasów”.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Spójność z następującymi aktami:

– rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącym pomocy humanitarnej;

– rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającym Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu;

– rozporządzeniem Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającym Fundusz Solidarności Unii Europejskiej;

– rozporządzeniem (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Stabilności;

– decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności;

– rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiającym Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej („inicjatywa »Wolontariusze pomocy UE«”);

– rozporządzeniem Rady (UE) 2016/369 z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa **o ograniczonym okresie trwania**

☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐Wpływ finansowy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

X Wniosek/inicjatywa **o nieograniczonym okresie trwania**

X Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 1.01.2018 do 31.12.2020,

po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania[18]

X **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

X W ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

X **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

X Organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

☐EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

☐ organom prawa publicznego;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu zarządzania należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi".

Uwagi

[…]
[…]

[18] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Działania i środki, na które przekazywana będzie pomoc finansowa na mocy tych decyzji są poddawane regularnemu monitorowaniu.

Komisja przygotowuje i przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie następujące dokumenty:

– śródokresowe sprawozdanie oceniające – nie później niż do dnia 30 czerwca 2017 r. (już sporządzone);

– komunikat w sprawie dalszego wdrażania niniejszej decyzji – nie później niż do dnia 31 grudnia 2018 r.;

– sprawozdanie oceniające *ex post* – najpóźniej do dnia 31 grudnia 2021 r.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Uwzględniając szerszą rolę Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego, w przypadku braku dodatkowych etatów, niedostateczne zasoby personalne mogą spowodować ryzyko niezdolności do:

– reagowania na wszystkie wyzwania wynikające ze zwiększenia liczby operacji ochrony ludności oraz na polityczne sytuacje kryzysowe w ramach zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych i wdrożenia klauzuli solidarności;
– opracowywania/dodawania działań;
– korzystania z nowych systemów technologicznych zapewniających nieprzerwaną dostępność takich systemów lub ich opracowania;
– właściwego reagowania na zagrażające sytuacje kryzysowe w zakresie ochrony ludności;
– właściwego wdrożenia systemu kontroli wewnętrznej opisanego w pkt 2.2.2.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

We wniosku przewiduje się wykorzystanie obowiązującego systemu kontroli wewnętrznej DG ECHO dla zagwarantowania, by środki dostępne w ramach nowego instrumentu wykorzystywane były właściwie i w zgodzie z odpowiednimi przepisami.

Obecny system ma następującą konstrukcję:

1. Zespół kontroli wewnętrznej w ramach DG ECHO, skoncentrowany na kwestii zgodności z obowiązującymi procedurami administracyjnymi i przepisami w obszarze ochrony ludności. Do tego celu wykorzystywane są ramy kontroli wewnętrznej Komisji.

2. Regularny audyt dotacji i zamówień udzielonych w ramach instrumentu przeprowadzany przez audytorów DG ECHO, w pełni uwzględniony w rocznym planie audytów DG ECHO.

3. Ocena działalności przez partnerów zewnętrznych.

Działania mogą być również poddane audytowi przeprowadzanemu przez OLAF (nadużycia finansowe) i Trybunał Obrachunkowy.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Szacowane koszty strategii kontrolnej DG ECHO stanową 1,9 % budżetu DG ECHO na 2016 r. Główne elementy tego wskaźnika obejmują:

– łączne koszty personelu związane z ekspertami DG ECHO w tej dziedzinie, plus koszty działów finansowych i operacyjnych pomnożone przez szacowany procent czasu (50 %) poświęconego na zapewnienie jakości oraz działania w zakresie kontroli i monitorowania;

– łączne zasoby w sektorze kontroli zewnętrznej DG ECHO przeznaczone na kontrole i weryfikacje.

Biorąc pod uwagę bardzo ograniczone koszty takich kontroli, a także korzyści, zarówno wymierne (korekty i odzyskanie środków), jak i niewymierne (skutek odstraszający oraz efekt kontroli polegający na zapewnieniu jakości), które z nich płyną, Komisja może stwierdzić, że wymierne i niewymierne korzyści z kontroli w dużej mierze przeważają nad ich ograniczonymi kosztami.

Potwierdza to wieloletni poziom błędu resztowego wynoszący 1,02 %, podany przez Komisję w 2016 r. dla jej dyrekcji generalnej ds. pomocy humanitarnej i ochrony ludności.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Strategia zwalczania nadużyć finansowych obowiązująca w DG ECHO zgodnie z nową strategią Komisji w tym zakresie (CAFS), jest stosowana między innymi w celu zagwarantowania, że:

– wewnętrzne mechanizmy kontrolne DG ECHO związane ze zwalczaniem nadużyć finansowych są w pełni zgodne z CAFS;

– podejście DG ECHO do zarządzania ryzykiem nadużyć finansowych jest ukierunkowane na rozpoznawanie obszarów ryzyka występowania nadużyć i odpowiednich środków reakcji.

Systemy stosowane do celów wydatkowania funduszy UE w państwach trzecich umożliwiają uzyskanie istotnych danych w celu ich uwzględnienia w zarządzaniu ryzykiem nadużyć (np. wykrywanie podwójnego finansowania).

W razie potrzeby mogą zostać utworzone grupy sieci kontaktów i odpowiednie narzędzia informatyczne, opracowane specjalnie do celów analizowania przypadków nadużyć finansowych.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer i tytuł	Zróżnicowane/niezróżnicowane[19]	państw EFTA[20]	krajów kandydujących[21]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	23 03 01 01 Zapobieganie klęskom żywiołowym i gotowość na wypadek takich klęsk w Unii	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE
4	23 03 01 01 Zapobieganie klęskom żywiołowym i gotowość na wypadek takich klęsk w państwach trzecich	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE
3	23 03 02 01 Szybkie i skuteczne interwencje nadzwyczajne w przypadku poważniejszych klęsk lub katastrof w Unii	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE
4	23 03 02 02 Szybkie i skuteczne interwencje nadzwyczajne w przypadku poważniejszych klęsk lub katastrof w państwach trzecich	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE
4	23 01 04 Wydatki pomocnicze na działania i programy w obszarze polityki „Pomoc humanitarna i ochrona ludności”	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

[19] Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane.

[20] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[21] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Dział 3 – Bezpieczeństwo i obywatelstwo

DG ECHO – Dyrekcja Generalna ds. Prowadzonych przez UE Operacji Ochrony Ludności i Pomocy Humanitarnej			2018	2019	2020	**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne						
23 03 01 01	Środki na zobowiązania	(1)	14,000	105,900	109,279	**229,179**
	Środki na płatności	(2)	7,000	46,560	104,395	**157,955**
23 03 02 01	Środki na zobowiązania	(1a)	5,157	9,300	13,218	**27,675**
	Środki na płatności	(2a)	4,000	10,000	11,000	**25,000**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[22]						
Numer linii budżetowej		(3)	2018	2019	2020	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki dla DG ECHO	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	19,157	115,200	122,497	**256,854**
	Środki na	=2+2a	11,000	56,560	115,395	**182,955**

[22] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	płatności	+3				

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	19,157	115,200	122,497	**256,854**
	Środki na płatności	(5)	11,000	56,560	115,395	**182,955**
•OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0	0	0	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki w DZIALE 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	19,157	115,200	122,497	**256,854**
	Środki na płatności	=5+ 6	11,000	56,560	115,395	**182,955**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Dział 4 – Globalny wymiar Europy

DG ECHO – Dyrekcja Generalna ds. Prowadzonych przez UE Operacji Ochrony Ludności i Pomocy Humanitarnej			2018	2019	2020	**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne						
23 03 01 02	Środki na zobowiązania	(1)	-	-	-	**-**
	Środki na płatności	(2)	-	-	-	**-**

23 03 02 02	Środki na zobowiązania	(1a)	2	2	2,284	**6,284**
	Środki na płatności	(2a)	0,8	1,8	2,014	**4,614**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[23]						
Numer linii budżetowej		(3)	2018	2019	2020	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki dla DG ECHO	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	2	2	2,284	**6,284**
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,8	1,8	2,014	**4,614**

•OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	2	2	2,284	**6,284**
	Środki na płatności	(5)	0,8	1,8	2,014	**4,614**
•OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0	0	0	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki w DZIALE 4 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	2	2	2,284	**6,284**
	Środki na płatności	=5+ 6	0,8	1,8	2,014	**4,614**

[23] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	**5**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2018	2019	2020	**OGÓŁEM**
DG ECHO – Dyrekcja Generalna ds. Prowadzonych przez UE Operacji Ochrony Ludności i Pomocy Humanitarnej					
• Zasoby ludzkie		1,682	5,034	9,436	**16,152**
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,1500	0,230	0,330	**0,710**
OGÓŁEM DG ECHO	Środki	1,832	5,264	9,766	**16,862**

OGÓŁEM środki w DZIALE 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,832	5,264	9,766	**16,862**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2018	2019	2020	**OGÓŁEM**

OGÓŁEM środki w DZIAŁACH 1–5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	22,989	122,464	134,547	**280,000**
	Środki na płatności	13,632	63,624	127,174	**204,430**

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **2018**		Rok **2019**		Rok **2020**		**OGÓŁEM**	
	PRODUKT									
	Rodzaj[24]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 – Zapobieganie[25]...										
Liczba sfinansowanych projektów na rzecz	Umowy o dotacje	0,3	15	3	15	3	15	3	45	9
Badania	Liczba umów	0,1	5	0,5	5	0,5	5	0,5	15	1,5
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa			20	3,5	20	3,5	20	3,5	60	10,5

[24] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[25] Jak wskazano w sekcji 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)…”.

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 – Gotowość										
Liczba sfinansowanych projektów dotyczących gotowości (w tym szkolenia [illegible])	Umowy o udzieleniu dotacji i zamówienia	0,5	100	5	100	5	100	5	300	15
Systemy wczesnego ostrzegania	Liczba porozumień	1,25	2	2,5	2	2,5	2	2,5	6	7,5
Zdolność reagowania kryzysowego	Liczba umów o udzieleniu dotacji + zamówień	1	7	7	13	13	20	20	40	40
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa			109	14,5	115	20,5	122	27,5	346	62,5
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3 – Reagowanie[26]										
Wysłanie ekspertów	Liczba umów	0,005	200	1	200	1	200	1	600	3

[26] Jak wskazano w sekcji 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)…”.

Liczba operacji wewnątrz UE	Umowa o udzielenie dotacji / umowa	0,1	80	8	80	8	80	8	240	24
Liczba operacji transportowych poza UE	Umowa o udzielenie dotacji / umowa o świadczenie usług	0,13	40	5,2	40	5,2	40	5,2	120	15,6
Cel szczegółowy nr 3 – suma cząstkowa			320	14,2	320	14,2	320	14,2	960	42,6
KOSZT OGÓŁEM			449	32,2	455	38,2	462	45,2	1366	115,6

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2018	2019	2020	**OGÓŁEM**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych				
Zasoby ludzkie	1,682	5,034	9,436	**16,152**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,15	0,23	0,33	**0,710**
DZIAŁ 5 – suma cząstkowa wieloletnich ram finansowych	1,832	5,264	9,766	**16,862**

Poza DZIAŁEM 5[27] wieloletnich ram finansowych				
Zasoby ludzkie				
Pozostałe wydatki administracyjne				
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych	0	0	0	0

OGÓŁEM	1,832	5,264	9,766	**16,862**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[27] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:*

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N +2**
	2018	2019	2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)			
23 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	7	12	16
XX 01 01 02 (w delegaturach)			
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)			
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)			
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[28]			
23 01 02 01 (CA, INT, SNE z globalnej koperty finansowej)	10	24	31
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA i SNE w delegaturach)			
XX 01 04 ***yy*** [29] – w centrali[30]			
XX 01 04 ***yy*** [29] – w delegaturach			
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – pośrednie badania naukowe)			
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)			
Inne linie budżetowe (określić)			
OGÓŁEM	**17**	**36**	**47**

** Powyższe dane mogą zostać uzupełnione o 15 dodatkowych etatów uzyskanych w wyniku przemieszczenia pracowników z innych dyrekcji generalnych w ramach „zaproszenia do wyrażania zainteresowania”.*

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

[28] CA = personel kontraktowy; INT= personel tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert; LA= personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy;

[29] W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

[30] Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Dodatkowy personel wymagany na lata 2018–2020 jest potrzebny do wykonywania następujących zadań: a) rozwijanie i zarządzanie nowo utworzoną zdolnością rescEU; b) zwiększanie dobrowolnej puli; c) wspieranie działów ds. polityki, w tym także działań zapobiegawczych; d) rozwijanie projektu europejskiej akademii ochrony ludności; i e) działania organizacyjne i wspierające. Przeważająca część dodatkowego personelu będzie pracowała nad rozwojem rescEU, realizując takie zadania jak zarządzanie nabyciem i leasingiem zasobów (zamówienia), zarządzanie zasobami, monitorowanie i koordynacja oraz informowanie i komunikacja.
Personel zewnętrzny	Zagwarantowanie funkcjonowania Centrum Reagowania Kryzysowego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu; niezbędne prace na miejscu; wsparcie administracyjne.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

X Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych. Następujące kwoty zostaną przesunięte:

	dział 3	2018	2019	2020	ogółem
	Prawa, równość i obywatelstwo				
33.0201	Zapewnienie ochrony praw i wzmocnienie pozycji obywateli		1,34	1,55	2,89
33.0202	Promowanie niedyskryminacji i równości		0,98	1,22	2,2
	Sprawiedliwość				
33.0301	Wspieranie i propagowanie szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości		4,93	5,25	10,18
33.0302	Ułatwianie i wspieranie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych		4,77	5,02	9,79
	ogółem dział 3		**12,02**	**13,04**	**25,06**
	dział 4	2018	2019	2020	ogółem
21.020703	Rozwój społeczny (DCI)	2,00			2,00
22.020302	Wsparcie dla Turcji – rozwój gospodarczy, społeczny i terytorialny oraz stopniowe dostosowanie do unijnego dorobku prawnego (IPA II – Turcja)		2,00	2,28	4,284
	ogółem dział 4	**2,00**	**2,00**	**2,28**	**6,284**

X Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności.

	2018	2019	2020
Zastosowanie instrumentu elastyczności	19,157	103,18	109,457

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

X Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

☐ wpływ na zasoby własne

☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[31]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ….								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[…]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[…]

[31] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.